

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיָאוּ (שמות טז. ה) ראו כי ה' נתן לכם השבת... שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו (שם כט)

מובא בגמרא (ע"ג. ג.) 'מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת'. ובמדרש 'אור האפילה' לרבינו נתנאל בן ישעיה זצ"ל כתב על פסוק 'ראו נתן לכם השבת' - 'מרגלית היתה צפונה עם הקב"ה בשמים ולא נתן אותה אלא לישראל לפיכך זכו בלחם משנה, ע"כ.

אחד הדברים הכואבים בדורינו זה, ההסתכלות המוטעית על חיי תורה. לצערינו שומעים הרבה אנשים הרחוקים מתורה ומצוות, האומרים אני לא מסוגל לשמור שבת, הכל אסור ולצערינו מעין זה חדר למחנינו בעניין חינוך הילדים בשמירת השבת, עד כדי כך שיש מהילדים שלא אוהבים שבת, או באופן מסויים מעדיפים את ימי החול, שאז כביכול הכל מותר. ובאמת המתבונן בפסוק, יראה שבעת שנתן קב"ה לישראל מתנה טובה, עליה התחיל מיד באיסור, 'אל יצא איש ממקומו'. אשר על כן אעלה את אשר השבתי (וכבר הופץ באחת ממסודות החינוך בעירו ת"י)

לשאלה: כיצד יש להסביר לילד שאסור לעשות מלאכות בשבת ולהימנע מאיסורים, מבלי להמאיס עליו את מצוות השבת? תשובה: בכדי להאחיב על הילדים את השבת, צריך לעשות שלושה דברים חשובים: א. דיבור בבית במעלת השבת. ב. עשייה בבית למען השבת. ג. רווח לילד ששומר את השבת, ומאידך הפסד לילד שאינו שומר את השבת. וכדלהלן:

א. יש לשוחח עם הילדים בבית שהשבת היא "מתנה טובה", וכמו שאמרו חכמינו (שבת טז. ז), "אמר לו הקב"ה למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנוי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעם". וכל אדם ואדם שומר על המתנה שקיבל. כמו שכל ילד שומר על מתנות שמקבל ואומר לכולם, אל תגעו שלא יפול שלא ישבר שלא יתלכלך וכו'.

כמו"כ יש ללמד שהשבת היא "כלה". בגדי הכלה חדשים ויפים, אסור שיהיה רבב עליהם. כאשר עושים דבר שאינו מותר, אנו מלכלכים את הכלה דהיינו את השבת.

גם יש להזכירם שהשבת היא "מלכה", צריכים להתנהג עמה כפי שמתנהגים בבתי מלכים, וכל אחד חפץ להיות בבית המלכה. והנהגות עם המלכה, הן מה שקבע לנו הבורא יתברך בתורתו הקדושה.

גם יש להזכיר שמי ששומר על השבת, השבת שומרת עליו. וכן השבת היא מקור הברכה. וכל אחד יוסיף כהנה וכהנה במעלות השבת, ואנו את העיקר העלנו.

רצוי מאוד שהעניין יעלה וידון בשולחן שבת, וכל ילד וילד יוסיף מידיעתו ומחמתו. ולא יאמרו לו דרשה בשעת מעשה, ר"ל, בשעה שחטא. ב. ערך השבת יורגש היטב בבית, כאשר מוקירים את השבת.

הוקרת השבת נעשית עוד טרם בוא השבת: הבית יהיה ערוך ומסודר, אפיית מאפים מיוחדים לשבת וכו', ולשתף את הילדים בכל ההכנות האלה. להתלבש לכבוד השבת עוד טרם השבת. להקדים בזמן קבלת השבת. וכו'.

בשבת עצמה: להקפיד שהבית ישאר מסודר. כל בני הבית תמיד יהיו לבושים בבגדי שבת. ששולחן שבת ילווה בזמירות שבת. לשמוע את הילדים בשולחן שבת מספרים את שלמדו בכיתה או בגן. ההורים יתבטאו בפניהם מידי פעם במהלך השבת בכל מיני אופנים, על התענוג שיש לנו שבת. גם צריכים לתת יותר תשומת לב לילדים ומאור פנים יותר גדול בשבת. גם כשמחלקים ממתקים בשבת, יש להניחם על השולחן כיאה וכיאות לשולחן מלכים, וכל אחד ואחד יברך בקול רם ויענו אחריו אמן. ולא שכל אחד יקבל איזה שקיק וילך לו לפינתו. אם עושים בבית עם הילדים הקטנים קבלת שבת זה מוסיף המון. וכו'.

ג. ראשית, יש להרגיל בבית שממתקים מחלקים רק בשבת, למעט מקרים מיוחדים. נוסף לזאת, בשבת עצמה, רק מי ששומר על השבת מקבל הפתעות של שבת.

[נ"ב. כמובן שכל הנ"ל בילד שמבין דהיינו בערך מגיל שלוש כל אחד לפום חרפיה. ואין אנו מדברים בתינוק, שלו רק נאמר אסור, ואם ישנה הדבר ניתן לו מכה חלשה על היד ונעשה לו תנועה של נו...]

לסיכום: יש לתת דגש על הפן החיובי של השבת, וממילא גם כשאנו נאמר אסור, הילד מבין ומרגיש שאין זה בגלל שאנו רוצים ח"ו לסבול ולהצטער, אלא בגלל שאנו רוצים לכבד ולהוקיר את השבת הכלה שבת המלכה.

יבורך מפי עליון האישי החשוב והנכבד, אשר מצפון יאתנה ולדרום ראשו פונה, לתת ולהעניק ממה שחננו השי"ת, ידידינו היקר והאהוב ה"ה **אוריאל קורשי** הי"ו. יהא רעוא שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה, ויזכה לכל מדה טובה, ולשמחת בית השאובה, הוא וכל זרעו, גבריאות איתנה, אכי"ר.

פניני הלכה

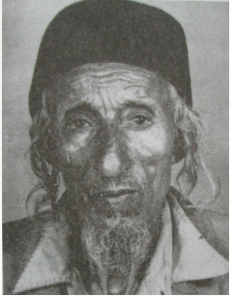
פתרונות לשבת 'וארא'

אחודה חידה! שתי פרשיות התפילין 'והיה כי יביאך' ו'קדש לי כל בכור', ומצאות על ראש האנשים ועל ידם, אך לא מניחים תפילין כל יום.
הזוכה: יונדב דחבש.
מי בתמונה? הרב מאיר מזרחי.
הזוכה: אמיתי כלף.

אזרח חידה!
מעז יצא מתוק וממתוק יצא מר
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אומרים ברכות לחתן ולכלה, וכן לנימול ולאמו, אחר ברכת הגפן קודם טעימת היין ואין חוששין להפסק

כתב מהרי"ץ בשו"ת פעולת צדיק (סימן קי"ב) וז"ל:

בסעודות גדולות שמברכים על מי ורד אחר ברהמ"ז וכן הברכות שאומרים לנימול ולחתן קודם שישתו מהכוס אי חשיב הפסק בסעודות גדולות כגון ברית מילה ופדיון הבן וחתונה, רגילין שאחר שמברך בפה"ג על כוס של ברכת המזון מביאים מי ורד להרית בו. אם יכול לברך על מי הורד אחר בפה"ג קודם שישתה מהכוס, או אם הוא הפסק:

תשובה: (כאן קיצרנו בלשון והבאנו רק את האסמכתאות למנהגינו) כמה פעמים בילדותי ראיתי גדולים ממשמים ובאים לברך על הורד קודם שתייה ואין חוששים להפסק. ונראה טעמם דכיון דרגילות הוא להביא בשמים אחר הסעודה הוי צורך הכוס ולא הוי הפסק. ראיה לזה מברכת חתנים שמברך בפה"ג ואח"כ בשמים ואח"כ ו' ברכות ולא חיישי להפסק אע"פ שאין החיוב רק ז' ברכות לבד, אפ"ה כיון שמנהג להביא בשמים מברכין גם עליו ומסדרין אותה על הכוס אחר בפה"ג. וכן תמצא בכוס שמברכין אחר המילה שמברכין על הבשמים אחר בפה"ג קודם ברכת אשר קידש אע"פ שאין הבשמים באים בחיוב, כיון שמנהג להביא בשמים. ואין לומר דשאני התם. דהיכן מצינו בתלמוד חיוב להביא בשמים בכוס ז' ברכות או בכוס דמילה, רק מדין מנהג, ה"נ כן:

עוד נראה להביא ראיה מהא דכתב הרמב"ם בסוף פרק כ"ט דשבת, וכן אינו צריך לברך על הבשמים במוצאי כפורים עכ"ל. וכתב הרב המגיד וז"ל, וכתב רבינו ואינו צריך, לפי שברכת הריח ברכת ההנאה היא ומברך אותה בכל עת ובכל זמן כמבואר בהלכות ברכות עכ"ל. משמע מזה דאם ירצה לברך עכשו ברכת הבשמים שיכול ולא הוי הפסק בין ברכת היין לשתייה אע"ג דלאו בתורת חיובא מברך לה: והואיל ואתאן להכי, אודיעך ידידי שג"כ מנהג פשוט אצלנו כשמברכין יום ששי בבקר לחתן ז' ברכות, גם במנחה שבת שאחר שמסיים החזן ז' ברכות, מתחיל ואומר ברכות ובקשת רחמים להצלחת החתן והכלה ואומר הא מצלחא הא מכשטא וכו' ופסוקים אחרים המורים ברכה, וכשמסיים שותה מהכוס הוא והחתן גם משקים ממנו לכלה. גם בבית המילה כשמסיים המוהל ברכת אשר קידש ידיד מתחיל ואומר בקשת רחמים על התינוק הנימול ואח"כ מבקש רחמים ורפואה לאם הנימול ופסוקים המורים ברכה ובקשת רחמים, ואח"כ שותה המברך מהכוס ומשקה לאם הנימול, ובכל אלו אין חוששין להפסקה. וכ"כ הלבוש י"ד סי' רס"ה ס"א דלא הוי הפסקה משום דבקשת הרחמים שייך לברכה. וכמדומה לי שכ"כ הרד"א ז"ל. ולא כמו קצת מתחכמים בעיניהם מקרוב באו לטעום מהכוס בבית החתן תכף אחר גמר ז' ברכות קודם הבקשה. ולא נהירא. ועם שוני"ם אל תתערב, כי מנהג ותיקין וקדמונים הוא. ועיין מ"א א"ח סי' תקפ"ג יא דיש לחלק דשאני התם שהוא צורך גדול יע"ש:

ומרן הגר"י רצאבי שליט"א בתשובותיו עולת יצחק (ח"א סימן קכ"ד) האריך בנושא יעו"ש וכאן נעלה בקצרה את השיטות כמנהגינו כפי שהעלה שם, וכך העלה: כן כתב הטור סוף סימן קפ"ט. ומוכח נמי הכי בסדר רע"ג ח"ב סימן קמ"ה. וכ"ה בשבלי הלכות מילה סימן ד' ע"ש. וכ"כ הרי"ץ ז' גיאת בהלכות הבדלה. וכ"כ רש"י בסידורו סימן תקכ"ג, ובמחזור ויטרי סימן קנ"ו. ובסידור רס"ג בסדר שבע הברכות דנישואין דף ק"ח הביא נוסח הא מכשטא, סמוך ונראה לברכה, באופן דמשמע שנאמרים כאחד בסמיכות, אכן לא פורש בהדיא. ומתשובת רב שר שלום גאון, מוכח דמנהג פשוט היה בימיהם דקיים את הילד וכו' אינו הפסק, עד דיליף מינה לענין אמירת גירא בעיניה דשטנא בשעת ההלל דלא הוי הפסק, והובאו דבריו בשבלי הלכות סוף סימן שס"ו. ור' בנימין אחיו של בעל שבלי הלכות לא הסכים לו בזה, דשאני מילה שצורך הוא להתפלל עליה ע"ש. הא קמן דלגבי מילה עצמה, לא איספקא להו היתרא כלל. וכן הדבר מפורש במדרש שכל טוב פרשת לך לך שכתב לומר קיים את הילד וכו' תשלח אסותא וכו' ואח"כ שותה הכוס וכו' ע"ש. וכ"ד בעל העיטור בהלכות מילה דאין הבקשה הפסק, הביאו הטור ביו"ד סימן רס"ה. וכ"ה עוד שם בספר העיטור הלכות לולב דף צ"ב ע"א. וכן מסודר במחזור ויטרי דף תרכ"ז לשתות אחר קיים. גם בספר כללי המילה לר' גרשון הגוזר דף קי"א אחרי תשלח אסותא כתב שטועמין מן הכוס, הוב"ד בספר עלי תמר על ירושלמי ברכות: ובעולת יצחק שם הוכיח מכמה ראיות שכן הוא דעת הזה"ק יעו"ש.

וסיים שם בעולת יצחק בזה"ל: נמצא דמנהג זה אישרוהו וקיימוהו רבים גדולים ועצומים. ולא מצינו חולקים בדבר, וזולת מ"ש הטור ביו"ד שם אחר זה דיש אומרים דכיון שנתן יין בפי התינוק אחר ברכת כורת הברית, לא הוי הפסקה. ושיש סידורים שכי' לשתות אחר חתימת הברכה ע"ש. והב"י שם לא הערה מקור הי"א הללו מי הם, גם אני הדל פשפשתי ולא מצאתי, ומשמע לכל הפחות ראין הם מהפוסקים המפורסמים. וסברת היש סידורים, לא תוכל עמוד לנגד סידורי הגאונים רב עמרם ורב סעדיה, וידוע מה שכתב רבינו תם בספר הישר דף פ"א, כל שאינו בקי בסדר רב עמרם ובהלכות גדולות ובמס' סופרים וכו' אין לו להרוס דברי הקדמונים ומנהגם וכו' ע"ש. ועכ"פ הטור עצמו באור"ח סס"י קפ"ט נקט בפשיטות מדנפשיה כדעת המתירין, ומיישב בזה תמיהת אחיו הר"ר יחיאל בענין הפסק ריבוי בקשות הרחמן בין ברהמ"ז לבורא פרי הגפן ע"ש. ואחיו מודה בההיא דמילה דשרי, דאי לאו הכי מה הראייה, וזה ברור:

סוף דבר, אין חשש משום הפסק באמירת תשלח, וקיים את הילד וכו', אחר ברכות המילה. ודעת מקצת המצריכים לטעום מיד אחר ברכת כורת הברית, היא חומרא יתירה שאין לחוש לה. וכל שכל לדידן דמיגד אגדינן בהוראות מהרי"ץ שהוא מאריה דאתרין, שהתרעם על המתחכמים בזה לשנות ממנהג הקדמונים, עכ"ל.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחזינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

שלא יבושו עמי לעולם

מובא בגמרא (חולין צד.): אין האורחין רשאיין ליתן ממה שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב. ומעשה באחד שזמן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא כשלש ביצים בא בנו של בעה"ב נטל אחד מהן חלקו ונתנו לו, וכן שני, וכן שלישי. בא אביו של תינוק מצאו שעוזק (סוגר) אחד בפיו ושתיים בידו, חבטו בקרקע ומת. כיון שראתה אמו, עלתה לגג ונפלה ומתה. אף הוא עלה לגג ונפל ומת. א"ר אליעזר בן יעקב, על דבר זה נהרגו ג' נפשות מישראל, ע"כ.

וכ"פ מרן הש"ע (סי' ק"ע ס"ט): אורחין הנכנסין אצל בעל הבית אינם רשאים לטל מלפניהם ולתן לבנו או לעבדו של בעל הבית, אלא אם כן נטלו רשות מבעל הבית. וכתבו המ"א וא"ר שם, שזהו דוקא כשהסעודה מצומצמת אך כאשר יש הרבה על השולחן שלא יחסר עי"ז, רשאים ליתן להם, ע"כ.

ומזה בין נבין יופי מנהג אבותינו בעת התארחותם אצל מכריהם, ואפילו בסעודות גדולות, וז"ל מצפ"ת (עמ' 143):

נהוג בתימן כשיש שמחה אצל אחד מבעלי הבית, אזי כל קרוביו ומכיריו באים להתארח אצלו ארבע שבתות לכל הפחות, כל איש ואיש מביא צרור מאכלו אתו. במקרה לידת תינוק, הקהל בא להתארח רק מהשבת השניה במשך חודש ימים, בין שהנולד ילד ובין שהיא ילדה. כשיש מילה, מזמין אבי הנימול ל"סעודת מצוה" את קהל קרוביו, שכניו ומכיריו, אם בעל הסעודה אמיד הרי הוא מזמין את הקהל על חשבונו, אך אם הוא אינו יכול נהגו שכל משפחה מביאה אתה כל צרכי הסעודה לביתו של בעל השמחה, את מצות המילה מקימים לרוב בשעות הצהריים, עכ"ל.

בזמנינו שמצויה בעיית כשרות המאכלים, נוהגים רבים להביא זווים לבעלי השמחה או האבל ב"מ. ואשרי המחזיק והמחזק דברים אלו.

ויאמר כי יד על כס יה (שמות יז. טז)

אמרו רבותינו ז"ל, אין הכסא שלם ואין השם שלם ועדיין זרעו של עמלק קיים, דכתיב 'כי בחר ה' בציון אוה למושב לו'. את א' להשלים הכסא, ושתי אותיות להשלים שם בן ארבע אותיות, וזהו כביכול שאינם שלימים עד כלות זרע עמלק הרשע, שהוא מתחיל להלחם בנו, והוא המשלים זאת העבירה למען כלותו מן העולם. על זה נאמר למשה 'כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע', ועדיין לא נסמך יהושע עד ארבעים שנה, כדי שיאמר ושים באזני יהושע. אלא על העתיד להיות נאמר בפסוק הזה, וכמו שצוהו על כל התורה, הוצרך לצוותו על זרעו של עמלק לבלותו בכל מאמצי כוחו. ולהודיעך שהוא שקול כנגד האויבים, ואולי גוג ומגוג שעתידי לבא להלחם על ירושלים מזרעו של עמלק וסופו להכרת מן העולם, מיד יהיה השם שלם והכסא שלם, היינו דכתיב 'כי בחר ה' בציון אוה למושב לו', וסמך ליה זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איתיה.

ואני החושק בזה הספר, נראה לי טעם במה שצוה משה ליהושע שאמר לו וצא הלחם בעמלק, הואיל והוא המצוה בהכרתת עמו תחלה, והוא המלך הראשון מישראל, ויש לאל דיו להכרית זרע עמלק מפני מה צוה יהושע. א"א תדע לך, שמסורת בידיהם שאין זרע עמלק נמחה אלא ביד בניה של רחל.

והטעם השני, תדע שמשא היה כלי לדברות, ועל ידו ניתנה תורה לישראל ואין לו פנאי לעשות מלחמה.

והג', אלו עסק משה במלחמת עמלק ושאר עממים, לא קיבלו ישראל את התורה ולא היה להם פנאי לעשות משכן ודינין, והאויבים מתגרין בהן.

והרביעי, כדי ליסר בו את ישראל בזאת ליתן בליבם לעסוק המצוות באהבה ולהחזירם למוטב. שאלו הכרית משה זרע עמלק, לא היו ישראל מקבלין ממנו דבר. תדע לך שהוא כן, שאין לך כל מסע ומסע שנסעו בו שאין בו מצות ומריבה, והיו מתרעמים על משה ואהרון בכל מסע כל ארבעים שנה. שהרי משה אומר בסוף הארבעים, 'מי יתן והיה לבבם זה להם'. ולכך אמרו חכמינו זכרונם לברכה, עמלק רצועת מרדות להן לישראל. כל זמן שהן סרין מדרכי השם האויב בא ומזדווג להן להחזירן למוטב. ומפני זה לא צוה אלא יהושע. וכן בכל מקום תמחה את זכר עמלק להבא משמע. רצה לומר, כשקבלו תורה ויעמוד לכם מלך ונחתם בארץ, חייבין אתם להכרית זרע עמלק. ולכך אמרו רבותינו ז"ל שלש מצוות מצטוו ישראל, קודם כניסתם לארץ, אחת למנות להם מלך, שנית להכרית זרע עמלק, שלישית לבנות להם בית הבחירה, יהי רצון שיבנה במהרה בימינו ונראה שליח צורינו אמן כ"ר: (צידה לדרך למהר"י צ"ה י"ז)

בדרכיהם אתהלך...

באהבתה ישגה תמיד

אהבת התורה היוקדת מלאה את כל יישותו של מארי יחיא אלשיך. נדיר היה לראותו מתעסק ומתעניין בדברים שאינם נוגעים לתורה הקדושה או לכלל ישראל. לשום ערך חיצוני לא היה מקום אחיזה אצלו. כל אלו ודומיהם היו ממנו והלאה.

הגדרה מעניינת יצאה פעם מפיו כאשר ביקש את התשוקה והצימאון לתורה הקדושה שבערה כאש בעצמותיו. היה זה בסוף ימיו, כאשר גברה עליו מחלת השכחה ל"ע.

או אז התגלו נמים חבויים בעמקי נשמתו אשר פרצו מקרבו ונגלו לעין הסובבים אותו. באחד הימים כאשר נטל ידיו לפני תפילת מנחה, הוא פנה אל האברך ששייע בידו ליטול ידיו ושח לו לפי תומנו:

"היום בבוקר אכלתי קצת, קצת, (והחזוה בידו על כמות קטנה), והתפללתי לקב"ה שאני אהיה שבע רק בתורה..."

היתה זו פלישת פה בלתי מכוונת, שעוררה רושם עז על השומע אליו פנה רבנו. מקרה מעניין נוסף אשר אירע גם הוא באותה תקופה קשה ל"ע שעבר רבנו. היה זה כשנתלוו אליו שניים מנכדיו בדרכו לבית הכנסת כשעתיים לפני תפילת מנחה (וגם זה היה לאחר שעה ארוכה בה ביקש לילך ללמוד ולא מילאו את משאלתו מאחר והיה זקוק למנוחה. אלא שהוא איבד ר"ל את

לוח הזמנים הטבעי שבמחוח) ללמוד עמו. כשהחל לעלות במדרגות המובילות לבית הכנסת, ביקש מנכדיו שיראו אם יש מישוהו ברחוב הסמוך שיבוא ויצטרף עמו ללמוד תורה. בסיימו לעלות בגרם המדרגות המובילות אל הגזוזטרא שלפני פח הכניסה לבית הכנסת, ומשנוכח כי אינם מתייחסים לבקשתו, פנה ללא אומר ודברים לכיוון הרחוב והחל קורא "בואו ללמוד תורה! בואו ללמוד

תורה!!! הם ניסו בעדינות להניאו מכך אך הוא בשלו ממשיך לזעוק "מי שרוצה ללמוד תורה יבוא ללמוד תורה!" - - - עד אשר שוכנע על ידם כי אחד מהם ירד לרחוב ויאמר לכל מי שיעבור שם שיבוא ללמוד תורה, או אז נרגע, נכנס לבית הכנסת והתבייש ללמוד עמו.

(צדיק באמונתו יחיה' עמ' 40)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהדי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהדי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאודטביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהדי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

התלמיד היקר והנעלה
 ישי לוי נ"י
 מכיתה א' ישב בזמנו
 הפנוי ושינן את
 כל חומש בראשית
 כאות הוקרה והערכה
 על עמלו וזמנו הרב
 שהשקיע קיבל
 תעודת הצטיינות
 יהא רעוא שיעלה מעלה
 בתורה ובמצוות ויזכה
 לידע כל התורה כולה על
 פה, אכ"ר

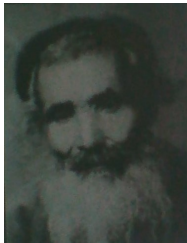
בעטרת חיים משקיעים ביראת שמים בלימוד התורה,
 אך חשוב מאוד שהכל יהיה בשמחה
 כיתה א' מתרעננים ומחליפים כוחות ביער

חכמי תימן

הרב יוסף ב"ר עמרואן הדאד זצ"ל
 תלמיד אביו והרב אברהם
 חלא ואף נסע עם אביו ללמוד
 תורה בצנעא, שם שהה לפחות
 חמש שנים. והורשה לשחיטה
 על ידי הרב הראשי לתימן
 רבינו יחיא יצחק הלוי ובית
 דינו. רב בישוב בני עואם
 שבמחוז לאעה.

למד כתיבה ערבית והיה נציג
 היהודים בקרב השלטון
 המוסלמי. לפרנסתו עסק
 במסחר, בקצבות, ובמכירת
 עראק מעשה ידיו.

עלה לארץ ישראל בשנת
 תשי"ו.

עונג רב נמשך מהתלמידים
 להוריהם ומחנייהם, כאשר
 יושבים הם ללמוד ולשון
 לאחר שעות לימודיהם
 בת"ת
 ולהלן מעט מהמכתבים
 הרבים המגיעים למחנכים

אהרן נ"י (כונה א') קרא
 את כל פרשת בראשית.
 ישר כח על ההשקעה!
 ח' אברהם

יהונתן (מאצי כונה א')
 הצדיק מולד בחומה
 עם הדרכך לתלמוד
 תורה. ישר כוחו.

נועם

ישי (לוי כונה א') הצדיק
 והקדוש קרא הבוקר
 כל פרשת קדושים, ומט
 פרק א' מ'ונה הנביא
 (עד שהדע הלצ את
 יונה).

ישר כח על הנאמא.
 אבא

הברכה...

התודה...

לידידנו היקר והנכבד, נחבא אל
 הכלים, אך לבו בלימוד הילדים,
 מפריש מהונו לקידום התשבי"ר,
 ובין הראשונים נמנה להיות מן
 המסייעים

ה"ה אהרון חיים הי"ץ
 יהי רצון שירגה שפרו מן
 השמים בכפל כפליים, ויזכה
 לראות גנים ובגי גנים, עוסקים
 בתורת אלודים חיים, יושבים על
 מדין וגדולי הדורות הבאים,
 וכולהם יאריך הימיהם בטוב
 ושעותיהם בגעמים, מתוך אשר
 ועושר רוח והצללה להם ולכל
 ישראל אחיהם, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
 לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
 רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
 בנשיאות ובכבוד מרן האו"ם הרב יצחק ראב"י שליט"א
 בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
 עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
 לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
 בצילום ת"ז
 של שני ההורים
 + סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה